

HEXAGON ENSEMBLE

Onze liefde voor kamermuziek bindt ons. We maken uitgesproken keuzes uit klassiek, twintigste-eeuws en hedendaags repertoire voor blazers en piano.

De spelers van het Hexagon ensemble zijn:

Wout van den Berg – fluit
Pauline Oostenrijk – hobo (remplaçant)
Arno van Houtert – klarinet
Dorian Cooke – fagot (remplaçant)
Ron Schaaper – hoorn (remplaçant)
Frank Peters -Piano

PROGRAMMA

Franz Schubert
(1797-1828)

Strijkkwartet in G, op. 77 no. 1
Uit Rosamunde (1823)

-Entr'acte no 3 (Arr. Christiaan Boers)
-Balletmuziek no 2 (Arr. Hans Eijsackers)

**Wolfgang
Amadeus Mozart**
(1756-1791)

Kwintet in Es groot KV 452 (1784)

I. Largo-allegro moderato
II. Larhetto
III. Allegretto

PAUZE

Ludwig Thuille
(1861-1907)

Sextet opus 6 in Bes groot (1889)

I. allegro moderato
II. larghetto
III. Gavotte: andante, quasi allegretto
IV. Finale: vivace

Sfeervol eerste Kolonieconcert

■ Hexagon Ensemble vermaakt het publiek op een zonnige zondagmiddag in het Koloniekkerkje

TIM DE VRIES

WILHELMINAORD *Hexagons are the bestagons* is een redelijk populaire uitdrukking op het wereldwijde web. Van een muzikaal gezelschap met de naam Hexagon Ensemble mag derhalve absoluut wat worden verwacht. Deze verwachtingen worden waargemaakt bij de seizoensopener van de nieuwe reeks Kolonieconcerten.

Het kleine, sobere Koloniekkerkje van Wilhelminaoord, van binnen wit geschilderd, maar warm uitgelicht, vormt op de fraaie zondagmiddag van 6 oktober het decor voor het eerste Kolonieconcert van seizoen 2024/2025. Schel oktoberlicht strompelt door de ramen, als een van de laatste stuiptrekkingen van de zomertijd.

Warm weerzien

Jas aan? Wellicht net te warm. Jas uit? Misschien net iets te koud. Dan maar een sjaaltje, denken velen. Gelukkig is er koffie tijdens de pauze om de bloeddorsting goed op gang te houden. En gelukkig is er het spel van het Hexagon Ensemble om je aan te warmen.

Voor veel bezoekers is het een warm weerzien. Ze komen al jaren, en dus weten ze wat ze kunnen verwachten: hartig klassiek. Centraal tijdens het concert staat een illustre Alpentrio: de overbekende grootmeesters Mozart en Schubert — componisten waar je geen voorname van nodig hebt om te weten wie het zijn — en de vrij onbekende Ludwig Thuille, wiens wieg in het Zuid-Tirolse Bolzano stond. Uitgerend zijn werk vormt het klapstuk.

Niet dat de andere werken het aanhoren niet waard zijn. Integendeel. De twee delen die worden gebracht uit het vrijwel vergeten toneelstuk *Rosamunde, Fürstin von Zypern* vormen een prima opening. Het zestal muzikanten opereert niet helemaal in standaardformatie, gebeurt vaker in gezelschappen met blazers, gunt elkaar de ruimte. Ieder-

Het Hexagon Ensemble zondagmiddag 6 oktober in de Koloniekkerk. FOTO SIEB VAN DER LAAN

een pakt zo zijn of haar momenten, om daarna snel het stokje weer over te geven.

De vijf blazers en de pianist, die de groep keurig in het gareel weet te houden, schakelen van Schubert moeiteloos over op Mozart, die zelf ook erg gefraspeerd was van zijn *Kwintet in Es groot*. Hij omschreef het in 1784 als zijn beste stuk ooit. Toch, hoe fraai dit stuk ook is, de titel 'hét spektakelstuk van het eerste Kolonieconcert' moet toch echt aan het stuk van Ludwig Thuille worden gegeven.

Centraal staat een illustre Alpentrio: Mozart, Schubert en Thuille

En dat is niet alleen omdat in tegenstelling tot het Mozart-deel nu wel alle muzikanten mogen spelen.

Energiek

Thuille mag dan geen plaats in het collectieve geheugen hebben ver-

worven, met dank aan de vijf blazers en de pianist van het Hexagon Ensemble is het een componist die vele bezoekers nog eens zullen opzoeken. *Sextet opus 6 in Bes groot* is niet meteen een titel die heerlijk van de tong rolt, de muziek klinkt er zelf niet minder om. Krachtig, energiek, maar bij tijd en wijle ook een stuk om bij weg te dromen. Even de blik afwenden en kijken naar het steeds iets zwakker wordende licht dat door de ramen valt, de ragfijne klanken op je in laten werken. Om dan weer op een positieve manier bij de

keel te worden gegrepen door de zichtbaar gepassioneerde musici.

Na het slotakkoord illustreren twee zinnen het concert perfect. Zin één: „Ik heb eigenlijk meer met strijkers, maar ik ben blij dat ik toch gaan ben”, klinkt het in de zaal. Toch gedaan, toch een prima middag gehad, toch kennism gemaakt met een leuke componist, toch genoten van het uitstekend spelende Hexagon Ensemble. Daar kan een mens weer even op teren. Zin twee: „Volgende keer houden we wel de jas aan.”